

[Bernhard Baunsgaard.]

drag i forbindelse med beskatningen af hustruen i hendes hjemland. Vi indfører altså noget her i skattelovgivningen, som ikke på betryggende måde kan kontrolleres og administreres.

Jeg har sagt, at af hensyn til de andre fremskridt stemmer vi for lovforslaget, men jeg synes dog, at dette skal frem, Der er nu ikke så meget hold i talen om, at man vil lette administrationen, når man gør sådan noget som dette.

(Kort bemærkning).

Støtter (KF):

Såvel under anden behandling som i mine indlæg her under tredje behandling har jeg klart fremført, at problemstillingen er forskelsbehandlingen mellem danske søfolk bosat i udlandet og andre danske eksportmedarbejdere bosat i udlandet. Ministeren har ingen forklaring på denne forskelsbehandling. Ministeren siger, det er en politisk vedtagelse. Det er altså det, man siger til danske søfolk bosat i udlandet, som i årevis har arbejdet for at frembringe eksport. Det er jo det, der er tale om, og der er altså ikke nogen forklaring. Der er tale om en politisk stillingtagen. Kan tinget virkelig acceptere dette?

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 86 stemmer mod 63.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om en udvidet statslig information (af Hilmar Baunsgaard m. fl.).

(Andre selvst. forsl. nr. XLIV. Fremsat 4/12 75. Første behandling 27/1 76. Betænkning 24/3 76).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Lysholt Hansen (S):

Da ændringsforslaget vedrører totalt hele forslaget til beslutning, vil jeg gerne have lov at sige, at vi efter den omlægning, der nu er sket af selve forslaget, kan tilslutte os det, og jeg skal anbefale, at man stemmer for ændringsforslaget.

Jeg vil gerne i forbindelse med selve forslaget have lov til at knytte nogle yderligere bemærkninger til det.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget om en ny affattelse af forslagets tekst *vedtoges* uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Lysholt Hansen (S):

Under førstebehandlingen var hovedemnet jo først og fremmest, hvorledes forslaget til beslutning om en udvidet statslig information skulle forstås på et bestemt punkt, nemlig dér, hvor der stod: „Informationen skal fortrinsvis ske gennem avertering i dagblade.“ Jeg vil gerne sige, at forslagsstillerne under udvalgsarbejdet har gjort det helt klart, at denne sætning ikke skulle forstås, som bl. a. jeg og en hel række blade havde forstået det, som støtte til pressen. Derfor er nu i det ændringsforslag, som lige er vedtaget, også denne sætning gået ud. Der er derudover sket det under gennemgangen og arbejdet i udvalget, at det udvalg, der nu nedsættes, på 11 medlemmer ikke længere skal lave regler for en udvidet statslig information, men lave forslag til retningslinjer.

I samme øjeblik som også det er gjort helt klart, at der ikke her er bare antydning af tale om at udvide pressestøtte, er hele problemet et andet end det, som bl. a. statsministeren og jeg gjorde os til talsmænd for under første behandling, at hvis det var statsstøtte til pressen, der skulle indtages, så var der også andre problemer, der måtte med ind i debatten.

Nu bliver dette udvalg nedsat og får for-

[Lysholt Hansen.]

håbentlig i løbet af resten af året — fristen er jo også ændret — klaret af, hvorledes disse retningslinier skal være, men tilbage vil alligevel stå spørgsmålet: hvorledes vil vi undgå den koncentration af pressen, der vitterlig er sket i de seneste år, og som fortsætter, og som vi senest fik bevis på vil fortsætte ved den henvendelse, vi i går fik fra Kristeligt Dagblad? For i samme takt som koncentrationen fortsætter, påvirkes også statens muligheder for at få en bred og nuanceret kontakthænde over til offentligheden, idet det meget nemt bliver en presse, som kun er bestemt af én eller to retninger. Derfor har vi den opfattelse, at for at forhindre, at det kun bliver de meget velfunderede pressehuse og bladhuse, der fremtidig vil være toneangivende, når det drejer sig om skriftlig statslig information, ville det nok være fornuftigst hurtigst muligt at få nedsat en mediekommission, som kan belyse hele mediesituationen i Danmark med det formål at prøve at opnå en mere nuanceret information og en mere nuanceret debat om samfundets forhold. Jeg håber, at statsministeren, da grundlaget jo nu er et helt andet og dette forslag nu går på den korte sigt og ikke på den lange, vil overveje at nedsætte en sådan mediekommission, som efter min mening bør fremsætte forslag til sikring af et så varieret og så nuanceret mediemønster i Danmark som muligt.

Jeg skal i den henseende henvise til de bilag, der har været optrykt, om, hvorledes man i andre lande, specielt i England, har evnet gennem andre medier at få kontakt med så store dele af befolkningen som muligt for at orientere dem vel om det, der foregår lovgivningsmæssigt, og det vil sige deres rettigheder og pligter. Jeg ønsker held og lykke til, at det kortsigtede arbejde skal lykkes, men håber også, at det langsigtede arbejde må blive igangsat.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hilmar Baunsgaard) (RV):

Jeg skal ikke indlede nogen form for polemik med hr. Lysholt Hansen, for vi er jo enige om denne indstilling, men jeg må bare anholde én bemærkning i hr. Lysholt Hansens indlæg. Når hr. Lysholt Hansen sagde, at det nu er et helt andet forslag, vil jeg gerne sige: læs forhandlingen, og så vil vi være

enige om, som vi er enige om forslaget nu, at det er det samme forslag stadig væk.

Ninn-Hansen (KF):

Det helt afgørende ved denne anden behandling af forslaget mener jeg er de bemærkninger, der er sat ind i forbindelse med ændringsforslaget, og som lyder:

„Annoncering i dagblade eller andre medier samt anvendelse af tryksager skal alene afgøres ud fra ønsket om at sikre den bedst mulige information.“

Denne sætning i sig selv gør efter min opfattelse enhver diskussion unødvendig, for hermed er det fastslået, at forslaget ikke har noget som helst med spørgsmålet om pressestøtte at gøre, at det drejer sig om at forbedre informationen, hvilket er tiltrængt, og den informationsform, man finder frem til, er udelukkende afhængig af virkningerne. Derfor skal jeg heller ikke tage stilling til det spørgsmål, hr. Lysholt Hansen rejste om en mediekommission el. lign.

For en ordens skyld vil jeg gerne sige, at det konservative folkeparti er modstander af statsstøtte til pressen, men hvis dette spørgsmål yderligere ønskes behandlet her i folketinget, gør jeg opmærksom på, at det sker i erhvervsudvalget, og jeg mener ikke, det har noget som helst med denne sag at gøre. Men vi kan anbefale, at vi får dette udvalg til at undersøge det også efter vor opfattelse vigtige spørgsmål om bedre information med hensyn til lovgivningen her i landet.

Lysholt Hansen (S):

Jeg vil kun sige til hr. Hilmar Baunsgaard, at jeg medgiver da gerne, at det er det samme forslag, men uden den sætning, som gav anledning til problemer ved første behandling, nemlig at informationen fortrinsvis skal ske gennem avertering i dagblade. Jeg synes, det er en meget væsentlig og meget vigtig ændring, for i „fortrinsvis“ lå jo helt klart en stillingtagen, som nu afvises i betænkningen, hvor der står, at „for at kunne fastholde meddelte oplysninger skal trykt orientering udgøre en væsentlig del af informationen“. Jeg er enig i, at trykt informering er en væsentlig del, men det kan ske gennem fagblade, det kan ske gennem erhvervsblade, det kan også som angivet i bilag 3 ske ved, at man lod lave en statslig avis —

[Lysholt Hansen.]

Jeg tror nu ikke, det vil være særlig fornuftigt, det er en anden sag. Men der er altså mange muligheder, og det var det, jeg mente med, at når den sætning er udgået, er enhver mistanke om, at der skulle være tale om statsstøtte, ude af billedet.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg mener, at man i høj grad kan sige, at forslaget nu har været igennem en grundig udvalgsbehandling, som også efter regeringens opfattelse har ført til, hvad jeg vil kalde en mere smidig udformning af kommissoriet for dette 11 mands udvalg.

Jeg kan heller ikke lade være med navnlig at hæfte mig ved, at hensynet til effektiviteten af informationsarbejdet skal være ledende for dette udvalgs arbejde. Jeg har også bemærket, at de forslag, som skal frem, er forslag, som også må overvejes i dette lys, inden der tages endelig stilling til dem.

Jeg kan derfor sige, at på det foreliggende grundlag kan vi give tilsagn fra regeringens side om, at udvalget vil blive nedsat snarest.

Jeg vil gerne gøre en ekstra bemærkning. Der står i bilag 1 i betænkningen, at regeringen har planer om en udvidelse af statens informationskontors virksomhed. Der er nemlig allerede nu et ganske stærkt pres fra de forskellige statslige myndigheders side på informationskontoret for bistand til udvidet information. Det er jo en glædelig ting.

Jeg kan også nævne over for folketinget, at Danmarks radio i mandags har fremsat tilbud om indførelse af det, de kalder en rubrik i radio og tv til formidling af samfundsrelevant information.

Jeg går også ud fra, at det ønske om en udvidet offentlig information, som jo ligger bag det her behandlede forslag til folketingsbeslutning, betyder, at der kan arbejdes videre med disse planer, når der gennem regeringens repræsentant i udvalget sikres en rimelig koordination mellem på den ene side informationskontoret og på den anden side det arbejde, der skal udføres i udvalget.

Vedrørende problemerne om dagspressens forhold i al almindelighed, som jo var inde i debatten, og som jeg også var inde på under førstebehandlingen af forslaget, er jeg enig med hr. Lysholt Hansen i, at det kan være nødvendigt at tage dem op i en anden sammenhæng. Men det bliver jo en

sag, som har en mere beskeden relation til det forslag, som nu er fremme. Jeg deler de betænkeligheder, som hr. Lysholt Hansen har, med hensyn til den fortsatte koncentration af dagspressen. Jeg mener, det er en meget farlig udvikling, vi her er ude for.

Når hr. Lysholt Hansen efterlyser nedsettelsen af en særlig mediekommission, så vil jeg sige, at det måske er en ligesom for omfattende ting, men at selve det problem, som hr. Lysholt Hansen rejser, nemlig forholdet imellem folketinget og dets ansvar for en alsidig presse, og så den tendens til pressedød, der er, er noget, som folketinget burde anerkende bliver taget op. Jeg kan i hvert fald sige, at det i høj grad har regeringens bevilgenhed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 123 stemmer mod 22.

Formanden:

Der vil nu blive givet statsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændring i lovgivningen, således at støtten m.v. til fiskeriet forbeholdes personer og selskaber, der driver fiskeri som hovederhverv [af Maigaard m.fl.].

(Andre selvst. forsl. nr. LXXII. Fremsat 11/3 76).

Forslaget sattes til forhandling.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Forslagets vedtagelse vil, som det fremgår af bemærkningerne, bl.a. medføre begrænsninger i den frie adgang til fiskeri. Det er jo imidlertid et af de spørgsmål, som bliver behandlet i den fiskerikommission, som blev nedsat den 9. juni 1975. Man vil her utvivlsomt komme ind på spørgsmålet om, hvorvidt der eventuelt skal indføres et licenssystem for deltagelse i fiskeriet. Det vil efter min mening være naturligt, at man herunder også kommer ind på, hvilke betingelser der bør kræves for at vedkommende kan få udstedt licens, enten det drejer sig om enkeltpersoner eller selskaber under en eller